Doru TRETA
Taina oamenilor de piatră

- Pe aici, vă rog. Intrăm în sala Den Lindemar. Acest sculptor straniu, de meserie chimist, a fost puțin cunoscut în timpul vieții. De altfel, a avut o viață scurtă. La 28 de ani dispare lăsând în urma sa doar aceste formidabile statui. La început s-a crezut că îşi înscenase dispariția, pentru a crea vâlva necesară afirmării sale artistice. În față vedeți statuia unei femei, iar alături o alta, reprezentându-l chiar pe sculptor. Observați extraordinara asemănare a statuilor cu realitatea. Uitați-vă la acest câine, la acest bătrân. Dacă n-ar fi imobile, am putea crede că avem de-a face cu ființe vii. Lindemar a folosit în creațiile sale materiale şi metode necunoscute. Nu se cunoaşte tehnica folosită de artist, dar dacă ar fi descoperită, în fața artei s-ar deschide o nouă eră.

Încet, încet, obrajii statuii se colorară. Ochii uscați se umeziră. O rază de lună căzu pe ei şi-i făcu să sclipească. Genele tremurară şi pleoapele se mişcară; ochii se închiseră, se deschiseră apoi repede. Se rotiră împrejur. Priviră cealaltă statuie, femeia. Degetele începură să-i tremure. Încet, încet, tremurul se întinse asupra întregului corp. Mişcă mâna, capul.

Obrajii femeii se îmbujorară; se trezea şi ea la viață.

- Diana, mă auzi? întrebă el.

Femeia clipi.

- A, auzi, dar nu poți vorbi. În câteva clipe o să-ți treacă.

- Nu ți-e ruşine să apari în fața mea? țipă ea deodată şi el tăcu.

- Unde mă aflu?

- Nu ştiu.

- ...

- Ți-am administrat şi ție şi mie preparatul meu. Nu ştiu unde ne-au adus cât timp am fost pietrificați.

O clipă rămase nemişcată de uimire.

- Spuneai că cei pietrificați nu vor fi readuşi la viață niciodată...

- Într-adevăr, aşa a fost la început, dar ulterior am perfecționat rețeta. Cristalele pietrificate obținute cu ajutorul acestui ultim preparat sunt aşezate într-o anumită ordine şi, după un timp, intră în rezonanță, ceea ce duce la depietrificare.

- Şi de ce ai făcut asta?

- Ascultă-mă, n-am terminat. Reanimarea nu durează decât maximum o oră, dacă nu se ia o soluție care anulează efectele preparatului.

- Şi?

- Vom lua soluția şi ne vom putea lua viața de la început.

- Nu!

- Gândeşte-te bine, s-ar putea ca, odată, cineva să ne scape jos şi să ne spargă. Atunci nu vom mai învia niciodată.

- Nu pot.

- Spuneai cândva că mă iubeşti!

- Da. M-am îndrăgostit de tine, de “talentul” tău, de inteligența ta, dar atunci când am aflat cum îți realizezi operele artistice totul s-a întors împotriva ta. În ochii mei eşti un criminal. Nu voi putea să mă uit niciodată în ochii oamenilor.

- Cine ştie cât timp a trecut de când suntem pietrificați. Noi am rămas la fel, dar cunoscuții noştri au murit de mult. Ba poate chiar şi copiii lor. Spune “da” şi vom putea fi fericiți.

Diana se uită cu dispreț la el şi-i întoarse spatele.

- Şi acum, unul dintre cei mai stranii sculptori, Den Lindemar. La dispariția sa, lasă în atelier doar aceste puține sculpturi. Celebritatea i se datorează atât calității deosebite a lucrărilor sale cât şi, poate, misterului dispariției lui, care a stârnit vâlvă în acea vreme. De curând, un cercetător a observat o schimbare a poziției statuilor. Comunicarea a produs uimire. S-au făcut comparații cu fotografii păstrate în arhivă. Şi, într-adevăr, există o uşoară deosebire. Comisia alcătuită în acest scop a hotărât că, pentru elucidarea misterului, este necesară secționarea unei statui.

Începând de săptămâna viitoare, această parte a muzeului va fi închisă. Sperăm că în curând vă vom putea spune adevărul despre Den Lindemar. o

(Din volumul Povestiri ştiințifico-fantastice, sub egida Casei de Cultură a Studenților, Timişoara, 1972)